SKONFISKOWANE

Ч. 263 (12.629). Львів, середа 26. листопада 1930. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Плутанина понять.

Українська Парляментарна Репрезентація на порозі нових завдань.

Львів, 24. листопада 1930.

Одною із найбільших перешкод, з якими мусіла боротися вже попередня українська парляментарна репрезентація та яку мабуть у ще більшій мірі (при зрості пристрастей і збільшенні нетерпимости) зустріне на своїй дорозі наша репрезентація нова, це вічна *плутанина понять*. Істнує вона й у нашому громадянстві і чимало ще певне водиці пропливе у Дністрі, поки наші земляки розумітимуть як слід спільні й розбіжні точки таких понять, як нпр. націоналізм і патріотизм, ідеольоґія і політична тактика, політичний компроміс і національне зрадництво, у чому полягає демаґоґія, напастливого відношення до т. зв. реальної політики і чи „нереальна“ політика взагалі може називатися політикою, наскільки небезпечно підтягати під поняття революційного пориву кожний акт емоціонального характеру, чи одна людина може об'єднувати в собі два світогляди — еволюційний і революційний — і т. д. і т. д.

На деякі з цих тем уже у нас писалося, деяких з дивною якоюсь соромливістю взагалі ніхто ще у нас не пробував прилюдно заторкувати, однак поправді цих питань і так короткі газетні статті в широкій громадській опінії віддалу не вияснять: ступінь зрозуміння цих питань залежить від рівня *політичного вироблення* громадянства, а його процес поступає завжди помалу й переходить ріжні етапи. Доказом на це є польське громадянство, яке чейже має за собою довший від нас політичний досвід та проте ще нині вражує жалюгідну плутанину найбільш підставових у політ. житті понять, і ця плутанина понять у польському таборі є саме скаженою трудністю між іншим також для діяльности української парляментарної репрезентації.

Кажемо „між ін. також“ і для нас, тому, що завдяки цій плутанині понять, зродженій із політичного невироблення, найбільше досіль потерпіли вже самі сусіди. Нема сумніву, що велика частина правди є по стороні санаційних діячів, які закидають опозиційним польським політичним партіям, що вони в часах 1919—26 викривили істоту демократії, ідентифікуючи її з поняттям сойму, який у свою чергу зідентифіковано з поняттям політ.-партійних інтересів. Нема жадного сумніву, що ріжні сумні явища доби перших соймів полягали на повному переплутанні понять, що відносились до виконавчої і законодатної установ, прав та обовязків уряду і сойму і т. п. Адже з переплутання понять постали й підстави державного устрою Польщі, як застереженої конституцією з 17. березня 1921 року однородно-національної держави — при існуванні 40 відс. т. зв. національних меншин. Отже після перевороту в травні 1926 р. плутанина політичних понять у польському громадянстві не зменшилася. Вона виявилася лише ще в ріжних інших напрямках.

Арештування головних орґанізаторів краківського конґресу опозиційних 6-ти польських партій спонукало в дразливий спосіб польську опозиційну пресу підняти крик з приводу утотожнювання нинішнім володіючим у Польщі санаційним табором понять *„держави“* й *„уряду“*. З часом санаційна преса настільки затратила розуміння поняття держави й державности, що нині доходить інколи до абсурду: недавно нпр. „Слово Польське“ поважно закинуло редакції „Ільвовського Курєр-а Поранн-ого“ викинення зради за оголошення друком виборчого обіжника якогось провінціонального санаційного діяча! Отже, як бачимо, й у самому польському таборі чималі спустошення робить оте нещасне переплутування понять. Однак проти нас, українців, звертається воно з особливою гостротою саме на парляментарній арені. Маємо на увазі щорічний *бюджет*. Тричі попередня українська репрезентація голосувала проти бюджету і за кожним разом таке становище викликувало бурю з польського боку. Проти українців постійно висувано в ост. соймі закиди, що вони стоять на *протидержавному* становищі, саме тому, що — мовляв — відкидають *державний бюджет*, дарма, що українці за кожним разом піддавали детальному критичному розглядові найважніші частини бюджету й їхнє неґативне становище до бюджету було всесторонньо найбільш річевими арґументами мотивоване. Обвинувачення у „протидержавності“ за голосування проти бюджету є в західно-европейських парляментарних державах цілком незрозуміле. Бюджет є, очевидно, „державний“, але дістає його не „держава“, на поняття якої складається ціла низка окремих елементів (територія, населення, влада, устрій), лише *уряд*, якому бюджет потрібний, як головний засіб до правління державою. Тому голосування за чи проти бюджету є звязане тісно з питанням довіря до уряду себто апробати його політики в минулому й будучому. Протидержавне становище громадян визначується карним судовим кодексом за виразно передбачені злочини. Голосування над бюджетовим прелімінарем тут абсолютно ні-причім. Що більше, історія знає силу випадків, коли в боротьбі проти *уряду* парляментарна опозиція хапалася далеко більше драстичніших засобів, як нпр. конґрес володіючої нині в Румунії „цараністичної“ партії 7. травня 1928 р. в Альба-Юлія, де під проводом пізнішого рум. премієра Маню загрожено бойкотом усіх урядових розпорядків та неплаченням податків — і уряд Братіяну мусів уступити; в червні 1924 року нововибрана ліва більшість французької палати депутованих проголосила бойкот кожного уряду, який прийме місію з рук президента Мільрана, — аж поки Мільран не уступив. І тут і там опозиціоністам не закидано державної зради, розуміючи поведінку опозиції виключно як найдалі посунену методу парляментарної боротьби. А в польському парляменті голосування проти урядового внеску в справі бюджету є пятноване як „протидержавна демонстрація“ з усіми її наслідками! До речі кажучи, до цієї інтерпретації чимало причинилася і сама опозиція, яка з одного боку ухвалювала урядові демонстративно недовіря, з другого боку — тому самому урядові давала в руки бюджет, затверджуючи позиції прибутків і видатків, які є найбільш авторитетним віддзеркаленням цілої урядової політики!

Таким робом істнує на терені польського парляменту завжди небезпека, що кожний крок може бути фальшиво зрозумілий і інтерпретований. Ділову дискусію і річеві заміти забувається, а залишається вмовлене у себе і других переконання, що мається до діла з „авантюристами“ і „протидержавними демонстрантами“. Істнує теж — і побіджує — постійна тенденція деякі парляментарні виступи переочувати і забувати, інші знову роздувати й викривляти. Приходиться вічно пригадувати, спростовувати, повторяти, а все це вимагає величезної терпеливости та коштує силу часу й енерґії, витрачуваних здебільша — надаремне...

Працювати в таких умовинах, пробиватися крізь таку атмосферу — це річ страшенне важка і невдячна. Очевидно, треба і тут пристосовуватися, бодай настільки, наскільки це можливе, і вічно рахуватися зі специфічним наставленням авдиторії, яка є небувало-пересадно вразлива й перечулена. Очевидно, що завжди й у всіх випадках рахуватися з цим є річчю неможливою. Але бувають випадки, коли дразнити цю вразливість теж непотрібно. Про такі випадки скажемо дещо завтра.

Італія домагається ревізії договорів.

Промова представника „Сталевих Шоломів. — Фашизм і німецькі націоналісти. — Голос „Корієре делля Сера“. — Дві ріжні ініціятиви.

Остання наша новина — це відвідини ґрупою німецьких Сталевих Шоломів Риму і Мусолінія... Доктор Гейнке, провідник ґрупи, виголосив до Мусолінія приблизно таку (за італійськими часописами) промову:

— „Ексцеленціє! Дозвольте подякувати Вам від щирого серця за честь особистого прийняття, і за ту ласкавість та сердечність, з якою Ваші уповноважені показували нам частину переведеної вже кольосальної праці, що є ясним й льоґічним здійсненням фашистівської держави, і виявом твердости намірів, основаних на довірі до Вас італійського народу.

„Сталеві Шоломи висловлюють Вам свою вдячність за піднесення фашистівської ідеї на шабель універсальности. Сталеві Шоломи знають, що в боротьбі проти марксизму вони можуть спиратися лише на фашистівську ідею, і тому вони вже віддавна поклали її угольним каменем своєї політичної праці і думки. І на цьому угольному камені фашистівської ідеї та спільного ідеалу ґрунтується вся приязнь між фашистівською Італією та націоналістичною Німеччиною. Нам вельми приємно ствердити, що ця приязнь живе і процвітає в усіх шарах італійського народу. Обидва наші народи, звязані долею в Середній Европі, мають одні і ті самі ідеали, і ці ідеали будуть супровожати їх на шляхах будучности, що мусять іти паралельно. Ваша Ексцеленція повинні бути переконані, що Сталеві Шоломи цілком ясно усвідомили і глибоко продумали усе вище сказане, і підуть по цій дорозі неохибно й свідомо до самого кінця...“

На жаль, італійські часописи проти свого звичаю, не подають тексту відповіди Мусолінія, який лише висловив, мовляв, „симпатію до руху Сталевих Шоломів“ і приняв з рук д-ра Гейнке їх відзнаку. Може бути, що голові італійського уряду і не випадало відповідати промовою, що могла би обійти весь світ і викликати великий шум... Але для нас важно ствердити незвичайно красномовну відповідь німецьких націоналістів на залицяння Ерве та інших нових французьких ґерманофілів: „Сталеві Шоломи ясно і недвозначно заявили, що вони підуть „паралельно“ лише з фашистівською Італією, з тою Італією, яка ніколи не погодиться на частковий перегляд трактатів в інтересах двох-трьох заінтересованих держав, — але лише на перегляд *всіх* трактатів з участю *всіх* заінтересованих у цій справі народів.“

Ось що пише з цього приводу міланський „Корієре делля Сера“:

„Лише нові дискусії і нове розуміння порозуміння *колективного* характеру можуть забезпечити справжній мир Европи, направляючи несправедливости, затверджені попередніми трактатами, — і то не лише в відношенні до переможених, але навіть у відношенні до деяких з переможців, і між ними перш за все в відно-

шенні до Італії. Підносячи що тезу інтегрального перегляду трактатів з участю всіх заінтересованих держав, ми працюємо над справою дійсного позитивного замирення і загального заспокоєння. Всяка інша ініціятива мимоволі стає новим елементом занепокоєння, новою жмінкою пороху, яку докидається до кольосальної европейської порохівні..."

„Інші ініціятиви", що про них згадує італійський часопис, належать до французьких політиків, які зрозуміли, що від нині питання ревізіонізму не зійде з політичної програми, намагаються перехопити її в свої руки: — „Поволі, пише п. Кот в французькому часописі „Ле Соар" („Вечір"), витворюється означений ревізіоністичний ідеал, що спокушає всіх незадоволених і надає життя всім маревам, підтримує всі ілюзії. Перегляд трактатів перестає бути інтернаціональною процедурою, а стає прапором, що прикриває різний крам, найбільш пожиточний, але і найбільш підозріліший... Але якщо ми станемо супроти цього ідеалу на цілком ворожій позиції, то ми дуже легко можемо тим витворити в цілій Европі рух, який до цього ідеалу буде ставитися з тимбільшою симпатією. Отже треба оминати пастки і відповісти тому, хто намагається переглядати трактатів, що істнує 19. стаття пакту Ліги Націй, згідно з якою кожний може домагатися перед Лігою Націй перегляду того або іншого трактату..."

Тоді як Італія, а за нею, очевидячки, і всі дружні з нею держави домагатимуться принципового загального вирішення справи в спільних інтересах всієї Европи, французькі політики продовжують шукати сепаратних конкретних вирішень окремих найбільш пекучих питань.

Довгий час йшли спроби французьких націоналістів віднайти шляхи безпосереднього сепаратного порозуміння з німецьким націоналізмом, але, німецький націоналізм стає рішуче і „неохибно" на бік фашистівської тези, за якою стоять вже також Мадярщина, Австрія, Болгарія, Туреччина, Греція і — певна річ — СРСР. А коли додати до них вельми сильні симпатії в Англії та Америці, заінтересовані в своїх бортах, що загрожені теперішнім економічним та політичним станом Европи, то матимемо вже дуже поважний фронт ревізіоністів.

Чехословаччина проголошує, що небавком введе автономію на Підкарпатті. Чехи тримають дійсно руку на живчику політичного життя Европи. І хто міг би подумати, що Підкарпаття стане українським Піемонтом політичних свобід, тоді як інші наші землі... Краще й не казати.

Евг. Онацький.

Виборчі висліди до сойму.

ЖУРАВЕНЩИНА.

Не зважаючи на те, що наслідком відомих теперішніх відносин в окрузі не було жадної виборчої аґітації з нашого боку, перед самими виборами і підчас виборів переведено масові арешти серед української інтеліґенції і свідоміших селян. Головно впали жертвою наші мужі довіря. В суботу вечором 15. ц. м. арештовано в **Журавні**: адв. д-ра Павла Лисяка, інструктора агрономії Володимира Дармохвала, міщан — Юрія Семчишина, Гриня Демкова і Йосифа Дороньчука. В неділю арештовано в **Млиниськах** пароха о. Володимира Любку і селянина Миколу Скульського. В **Новошинах** мужа довіря Гриня Ярему і його заступника Миколу Зіняка. В **Жираві** селян Василя Ольшанецького, Миколу Мороза с. Василя, Йосифа Поповича с. Антона, Івана Поповича с. Стася і Василя Яськова с. Стефана. В **Голешеві** мужа довіря Івана Кисіля, його заступника Василя Матвієва і селян Івана Онуськова й Макара Кухарського. В **Яйківцях** заступника члена виб. комісії Н. Вільшанецького. В Монастирці крамаря кооперативи Йосифа Мудрого. В **Протесах** Василя Федоляка, Тися Грибика, Дмитра Лопуха, Василя Чернецького, Карпа Рогатинського і Івана Федоляка. В **Лютинці** адв. соліц. Василя Камінського. Частину арештованих, а саме: д-ра Павла Лисяка, Володимира Дармохвала, Юрія Семчишина, Гриня Демкова, Йосифа Дороньчука, о. Волод. Любку, Йос. Мудрого, Карпа Рогатинського, Дм. Лопуха й Івана Федоляка замкнено в гром. арешті в Журавні, інших арештованих у місцевих громадських арештах. Громадський арешт у Журавні — це дві маленькі комірки, довгі на около 3 метри, широкі на ок. 1 метр. І в такій норі держано арештованих, по 8 осіб в кожній, продовж 2 днів, не даючи ні сінників, ні світла, не дозволяючи на прохід, на передачу часописів, ба навіть напитися води і т. д. В понеділок вполудне всіх арештованих випущено на волю, не подаючи причини арештування.

На час виборів був змобілізований „Стшелец"; узброено молодих хлопчаків у кріси і порозсилано їх по всіх селах округи, де вони патролювали підчас акту голосування, а в приступі ревности побивали наших селян, висміювали арештованих і служили за конвоєнтів до відставлювання цих арештованих.

Щодо самого голосування, то про це можнаб дуже багато сказати. З докладним матеріялом виступлять наші посли. Тут зазначимо тільки отсі факти: В **Млиниськах** голова виб. комісії, управитель дібр латинської митрополії В. Бамбергер, велів вечором арештувати нашого мужа довіря Миколу Скульського (о. Любка був арештований раніше), забрав усі виборчі акти враз з урною і картками і не оголосивши вислідів голосування — пішов до дому. Тому з цього села вислід голосування невідомий. В **Монастирці**, де арештовано кооп. крамаря Йосифа Мудрого, предсідник комісії Бр. Бурмістшак безправно допустив до голосування свою наймичку Катерину Маґаль, хоча її в списку не було. Коли наш муж довіря Микола Шараневич спротивився цьому, Бурмістшак велів його усунути з виборчого льокалю. В **Которинах** предсідник комісії, лісничий Зенон Земан, не допустив до участи наших мужів довіря. У виборчому льокалі роздавали виборчі картки „1-ки": Мошко Туртельтавб і Гаврило Дрогобицький, що можуть посвідчити Олекса Піх, Юрко Новосельський і Марця Літинська. Предсідник Земан відібрав нашим виборцям Олексі Лесіву і Миколі Лесіву картки з „11-кою", вложив до коперти „1-ку" і кинув до урни. Виборцеві Людвикові Літинському цей самий Земан намагався при киданні картки до урни відібрати коперту та сконтролювати, як Літинський голосує, але Літинський не дозволив, на це й оба вони якийсь час добре тягалися зі собою. В **Протесах** поліціянт зі Журавна Н. Джулік багатьох селян не допустив до виборчої салі, кажучи, що їх нема в списку, хоча це не відповідало правді. Взагалі всім нашим свідомішим селянам закидано якусь ближче неозначену „аґітацію", хоча фактично жадної аґітації з нашого боку, крім роздачі карток голосування, не було і не могло бути.

Та проте вислід виборів у Журавенщині слід назвати цілком задовольняючим. Досі ще нема звідомлень з Облазниці, Нового Села, Ізидорівки і Крехова. Про Млиниська була мова вгорі. Разом впало на нашу листу 7.748 голосів, а з бракуючими це число напевно винесе около 9.000. З жидачівського судового повіту повідомляють про число 5.554 голосів, які здобула наша листа, але там ще теж нема звідомлень зі 6 сіл. Отже разом з Миколаївщиною число голосів, які впали з жидачівського судового повіту на українську листу, напевно буде доходити до 20.000 голосів.

Що торкається Журавенщини, то найбільш помітним є факт катастрофального зменшення голосів, які впали на москвофільську листу ч. 15 у ряді сіл, що раніш рахувалися до кацапських твердинь. Напр. в Лискові здобула кацапська листа тільки 1 голос (на 337 наших), в Мельничі 58 (на 220 наших), в Буянові 35 (на 340 наших) і т. д. Це є доказ, що кацапщина зачинає в Журавенщині направду загибати. На загал, рівняючи з попередніми виборами, можна зріст числа наших голосів у б. москвофільських селах рахувати найменше на 30 проц.

Наші виборці виповнили свій обовязок. Участь голосуючих доходила до 90 проц., а в деяких селах дала повних 100 проц. (напр. в Монастирці, де наша листа здобула 1009 голосів, у Яйківцях, де до голосування не прийшов тільки 1 виборець, який попереднього дня сповідався на смерть і т. д.). — Все те, як сказано, без

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 26. ЛИСТОПАДА 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 65)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

А далі про даму з І-го поверха писав Якимцьо так:

„...Якби ти хотів послухати моєї ради, то найкраще було би не ходити більше до тієї жінки. Вона занадто штудерна для тебе, а навіть — чи можу сказати по щирости — пахне мені авантюристкою... Ага! вчора бачив я тут у пристані голяндський вітрильник, що вернувся з подорожі довкола світа: японські щогли, чілійські перекладини, а вся моряцька дружина сороката як географічна карта... Твоя Ірма Борель подібна до цього корабля. Для вітрильника блукати по світі добра річ, але для жінки?... Жінка, що бачила багато бовванів на морі, вміє легко робити бовванів і на суші... Бережися! не вір їй, Данильцю, і благаю тебе, не давай чорним очам притоки до сліз..."

Ці останні слова влучили в само серце Маціцького. Він з подивом подумав про незвичайне завзяття, з яким Якимцьо опікувався щастям тої, що не хотіла його кохати.

— О! не лякайся Якимцю! — казав він собі — я не дам їй плакати... І рішив у цій-же хвилині, що більше до дами на І-ім поверсі не вернеться...

Повірте енергійним рішенням Маціцького...

Цьогож вечора, коли повіз затримався перед домом, він навіть не звернув на нього уваги. Спів муринки також не був для нього ніякою розривкою. Була вереснева бурхлива, хмарна ніч... Він працював при напів відчинених дверах. Нараз почув, що деревляні сходи перед його кімнатою тріщать. Шелест кроків і пошум жіночої сукні. Хтось ішов наверх... Це було певне... але хто?...

Біла Зозуля прийшла вже до кімнати давно. Може це дама з І-го поверха хотіла порозмовляти зі своєю муринкою?...

Маціцькому на саму думку про це почало сильно стукати серце; але він мав настільки сили волі, що не рушився з місця... Кроки наближалися щораз більше. Хтось затримався. Хвилина мовчанки; відтак легкий стукіт до дверей муринки, яка не відповіла.

— Це вона — подумав і сидів далі.

Нараз якесь запашне сяйво залило кімнату. Двері заскрипіли, хтось увійшов.

Тоді не відвертаючи голову Маціцький спитав тремтючим голосом:

— Хто там?

XI.

Серце з цукру.

Вже два місяці минуло від часу виїзду Якимця і не хутко він вернеться. Панна Гаквіль померла, маркіз у товаристві свого секретаря розважує свою жалобу мандрівкою по Італії, не перериваючи ні на один день страшне диктування своїх споминів. Якимцьо перемучений ледве находить час, щоби переслати до свого брата кілька слів з Риму, Неаполю, Пізи і Палермо. Печатки на марках зміняються, але зміст листів зміняється мало.

„Чи ти працюєш, що роблять чорні очі, чи появилася стаття Пляншa, чи відвідуєш ще Ірму Борель?"

На ці всі питання Маціцький відповідає незмінно, що працює багато, що продажа книжки йде дуже добре, що чорні очі почувають себе також добре, що не бачив більше Ірми Борель і нічого не чув про статтю Пляншa.

Скільки у всьому правди? З останнього листа писаного Маціцьким одної горячкової, бухливої ночі, ми про це довідаємося.

Високоповажаний Яким Ейсет у Пізі.

Неділя, вечір, год. 10-а.

„Якимцю! Я казав тобі неправду. Я брехав цілі два місяці. Я казав тобі, що працюю, а мій каламар висох від двох місяців. Я згадував тобі, що продажа моєї книжки йде добре, а від того часу не продали ні одного примірника. Я впевняв Тебе, що не бачив більше Ірми Борель, а я не розставався з нею від двох місяців. А що до чорних очей, ах! чому, Якимцю, я Тебе не послухав? Навіщо я вернувся до тої страшної жінки?!

„Ти мав рацію: це авантюристка і нічого більше. Спочатку я гадав, що вона інтеліґентна але це неправда. Все, що вона каже, вона повторяє за іншими. Вона не має ні мізку, ні душі. Вона хитра, цинічна, недобра. У приступі гніву я бачив, як вона побивала муринку пугою, як кинула її на землю і копала. Крім цього, вона безбожна, не вірить ні в Бога, ні в чорта. Зате вірить сліпо всяким ворожбам і забобонам. Щодо її драматичного таланту, то хоча вона бере лекції у цього горбуна і цілими днями тримає в устах якісь ґумові кульки, я певний, що її не приймуть до ніякого театру. Зате в приватнім житті це правдива комедіянтка.

„Сам не знаю, яким робом я попав у кігті такого сотворіння, я, що так люблю доброту серця і простоту? В одному тільки можу тобі присягнути, що я видерся від неї, що тепер між нами все скінчене остаточно... Якби ти знав, який я був підлий і що вона робила зі мною! Я висповідався перед нею з усього мого життя, казав їй про Тебе, нашу маму, про чорні очі. Кажу Тобі, що вмираю від сорому. Я віддав їй своє серце і все своє життя, а вона не хотіла із свого життя виявити мені ні дрібки. Я не знаю хто вона і звідки.

(Продовження буде.)

...ної агітації з нашого боку. Представники сіл самі пильнували справи, самі зголошувалися по виб. легітимації картки і ін.

В подробицях вислід голосування представляється так:

	11	1	15	14	7	22	24
Базичі Подорожні	311	96	—	13	—	29	—
Базичі Зарічні	142	29	—	3	—	13	—
Бовсія	340	37	35	—	—	—	—
Володимирці	497	61	—	—	—	—	—
Голешів	391	101	—	8	—	—	—
Дубравка	150	30	114	4	—	—	—
Журавно	433	518	120	463	—	3	—
Жирава	247	129	—	—	—	—	4
Ізидорівка	—	—	—	—	—	—	—
Корчівка	217	36	—	—	—	—	—
Крехів	—	—	—	—	—	—	—
Которини	185	95	—	—	24	—	—
Ляховичі Подор.	129	211	168	—	—	—	—
Ляховичі Зар.	547	92	—	13	—	—	—
Лисків	337	126	1	—	—	—	—
Лютинка	140	44	—	7	—	2	—
Любша	268	65	17	10	—	31	—
Маринська	—	—	—	—	—	—	—
Мельнич	220	63	58	4	—	—	—
Мазурівка	145	51	1	—	—	4	7
Монастирець	1009	42	9	—	15	—	—
Нове Село	—	—	—	—	—	—	—
Новошини	289	72	—	—	—	15	—
Облазниця	—	—	—	—	—	—	—
Протеси	317	49	—	—	—	—	—
Сулятичі	577	29	—	7	—	12	7
Смогів	162	37	—	4	—	—	1
Тарнавка	167	28	3	—	—	—	—
Чертіж	230	50	230	—	—	—	—
Яківці	271	33	—	—	7	—	—

СУДОВОВИШЕНЩИНА.

Кілька слів про хід голосування в Судовій Вишні. Передовсім нікого з наших мужів довіря при комісіях не було. Мужі довіря листи ч. 11 зараз при зголошенні в комісіях були заарештовані і пересиділи до вечора, так, що комісії мали вільну руку при скрутинії. Те саме відноситься до мужів довіря по селах (тих привозили до Суд. Вишні і вміщували в тутешніх арештах).

Фреквенція наших людей була скрізь надзвичайно велика. Деякі села **(Волчищовичі)** дали давою в 100 проц. управнених до голосування, а були випадки, що селяни в дуже категоричний спосіб доходили своїх прав у тих комісіях, які старалися їм чимнебудь перешкодити в голосуванні, як напр. довго придержували селян перед виборчим льокалем.

В самій Судовій Вишні були дві комісії: одна для середмістя, друга для передмість, а також голосували в ній села **Бортятин і Княжий Міст.** Впадало в очі те, що льокаль першої комісії був весь день майже пустий, підчас коли в другім льокалі задля великої скількости голосуючих (більша часть мешканців Судової Вишні і два села) направду треба було великої терпеливости, щоби діждатися своєї черги. До того всього причинилося ще й те, що всіх голосуючих поділено на дві групи: одну „одинковичів“ — другу всіх інших. У тій комісії у 80 проц. голосували українці і про спосіб голосування в ній хочу дещо обширніше написати.

Голосування почалося вже в год. 8. рано і тоді голосували вже заздалегідь повідомлені поляки. В год. 9. зійшлося вже богато селян і міщан, але тоді вийшов начальник державного стада огерів і заповів, що тепер голосує „стадо“. І стадо голосувало добру годину. Наші люди терпеливо ждали на дощі (до льокалю ані на коридор не пускали). Відтак з черги вийшов начальник стації і заповів, що тепер голосують наші залізничники. І знов наші ждали. В міжчасі повозка громад. уряду звозила панів „одинковичів“ і їх, як також тих поляків, що припізнилися, впускали до льокалю задними дверима, які були обсажені узброєними в кріси „стрільцями“. Врешті коло полудня командант поліції заповів, що „тепер голосує Княжий Міст“. З тою групою удалось і мені увійти до льокалю. Тут нас інформують, що тепер дальше голосує ще Судова Вишня. Селяни мусіли знову ждати. При тій комісії griписувався один з наших міщан, українець Петро Душинський, який подавав коверти і який, побачивши одного жида, що від той час голосував, так відізвався до нього: „Пане Страмер, я еще не відзял ту твоєй жони ані тесьцюф; тшеба іх ту спровадзіць — вех глосуйон на єдинкен (свідок адвокат В. Гаєцький). Треба з признанням ствердити, що наші люди витревало ждали до самого вечора, а майже половина селян відійшла домів в год. 9-ій, не маючи змоги віддати своїх голосів. Хочете знати вислід голосування в наших комісіях? — Послухайте. В першій комісії, де наших можна було почислити на пальцях, але це, треба признати, був великий порядок і не було жадних зловживань (предсідником був начальник суду, знаний зі своєї чесности) одинадцятка дістала 85 голосів, дві одинки уневажнено (на одній був написаний олівцем знак запиту, на другій слова: „Преч з террорем“). А в тій другій комісії, де 80 проц. голосуючих були українці, одинацятка дістала голосів аж 35 (тринять пять). Жиди всі як один голосували на ч. 1.

КОМАРНЯНЩИНА.

Місцевість:	1	7	11	15	22	24
Андріянів	161	19	13	—	105	—
Березець	103	19	155	—	4	—
Бучали	136	363	—	—	—	—
Хлопи	125	1216	16	—	—	—
Голодівка	78	34	240	—	1	—
Горожанна Велика	103	—	731	24	24	—
Якимчиці	61	68	230	—	104	28
Катариничі	445	145	89	—	—	—
Грімно	126	337	51	102	20	—
Монастирець	196	4	322	14	24	—
Колодруби	301	—	279	—	—	—
Конюшки Король. і Тулиголовські	139	9	440	—	56	—
Нове Село	236	70	196	—	2	—
Новосілки Опарські і Горожанка Мала	173	7	172	3	7	—
Татаринів	138	—	383	3	46	—
Поріче Задв. і Ґрунт.	394	—	205	13	50	—
Погірці	83	364	210	—	—	—
Подільці	24	3	101	—	58	—
Підзвіринець	55	—	297	—	99	—
Лівчиці	40	44	90	—	124	—
Комарно ч. 46	241	38	491	2	37	4
Комарно ч. 47	1126	103	84	—	39	—
Тулиголови	95	985	—	—	—	—
	3579	3828	4799	175	780	32

З виборів ми можемо бути вповні вдоволені. Одною з найважніших подій, є упадок сельробів всякого покрою, бо при попередніх виборах в Комарнянщині сельроби мали двіста голосів більше від 18-ки (18-ка мала 3.900 голосів, а сельроби 4.100 голосів). Тепер, не зважаючи на шалену агітацію за одинкою, наша листа має все таки 400 голосів більше, як в 1928 р.

При виборах ділялися ріжні містерії. Найпікантніше те, що в самім Комарні на домагання К. Рога, члена комісії, уневажнено 371 голосів 11-ки мимо спротиву, за те, що буцімто картки 11-ки були на сірім папері. Карточки були всі однакові і як були при одній комісії добрі, то повинні були бути при іншій теж добрі. Члени комісії завважили рівнож, що командант поліції в Комарні А. Рибак голосував аж тричі: в Комарні двічи, а в селі Якимчицях вечором третій раз. Стверджено сумне явище, що один зі студентів п. І. С. зовсім не голосував дня 16. XI. в Комарні, хоч цілий день був дома. З нашої сторони не відбулось ні одно передвиборче віче, а проте селянство, як рівнож і міщанство взяло участь у виборах.

ПЕЧЕНІЖИНЩИНА.

Печеніжин: 11 — 1271, 24 — 48, 14 — 451, 1 — 533.

Слобода Рунґурська: 11 — 327, 14 — 43, 1 — 70.

Ключів Великий: 11 — 875, 1 — 21, 15 — 4.

Ключів Малий: 11 — 476, 1 — 25.

Березів Середний: 11 — 320, 24 — 30, 1— 34.

ХОЛОЇВ (РАДЕХІВЩИНА).

Дня 13. листопада арештовано Степана Литвина, учителя, члена комісії ч. 5, Івана Коритка і Василя Козака, службовиків районової молочарні й відвезено їх до тюрми в Радехові, де досі сидять. В сам день виборів 16. XI. командант постерунку арештував купця Степана Степчишина, мужа довіря, за це, що не позволив на своєму домі наліплювати афіша одинки і Дмитра Аламчука, кооперативного крамаря, за те, що наклеєний афіш одинки на дверах кооперативи зіскробував. Обох передержано в місцевім арешті і випущено по 24 годинах.

Самі вибори виказали велику зрілість українських міщан, що, не зважаючи на шалену аґітацію за одинкою, як також на те, що багато виборців вже від стола завертали, а впускали жидів, хоч наші люди ждали на дощі, заки відчинено салю засідань гром. ради, виждали на місці чотири години і віддали свій голос, як їм українське серце й українська совість наказували.

Вислід: Ч. ком. 4/55 (школа): 11 — 392, 1 — 272, 14— 27, 23—3, 22—22. Ч. ком. 5/55 (громадський дім): 11 — 607, 1 — 147, 22 — 2, 23 — 19, 14 — 11, 25 — 5. Одну 14-ку уневажнено, а також 4 (чотири) 11-ки, бо були легко наддерті, а до одної прилипло трохи воску.

Вожд російської еміґрації подорожує.

Наступник ґен. Кутепова, голова російського военного союзу, ґен. Міллер виїхав з Парижа до Болгарії та Югославії для перегляду військових еміґрантських організацій. В Югославії почали працювати російські військові курси, які зорганізував ґенерал Промтов.

—o—

Чутки про революцію в Росії.

На день сенатських виборів мали люди ще одну тему до безконечних здогадів: „вибухла революція, чи ні?“ Варшавська преса, а за нею вся інша польська повторила вуличні чутки про революцію в Москві, імовірне вбивство Сталіна і похід збунтованих військ на Кремль. Підставою до тих чуток була перервана телефонічна та телеграфічна комунікація з Москвою.

Ніхто не дивувався. Росія була віддавна країною необмежених можливостей, а події останніх місяців довкола нас настроїли всіх також на цей фільософічний тон „нічому не дивуватися“. У СРСР є досить вибухового матеріялу не від нині; одна із найсильніших причин революції — економічна — істнує там у дуже гострій формі. Конфлікти між кандидатами на верхоролів не менше сильні. Та покищо всі теоретичні міркування на тему революції скінчилися з новим ранком.

Не виключене, що причиною перерви в телеграфічно-телефонічних зносинах із Москвою була погана погода, яка показала свою химерність цього-же недільного дня. Вранці люди вибиралися на весняний прохід за місто, а в год. 4-ій попол. подуло такою студінню і сипнуло таким дощем, що не було й найменшого сумніву щодо пори року. У понеділок вранці преса не повторила ніодної із звісток про російську революцію. Але люди мали й без цього досить сензаційного матеріялу. Приходили звістки про вислід сенатських виборів.

При комісії ч. 100 у Львові.

Замітки мужа довіря листи ч. 11 при виб. комісії ч. 100 у Львові при сенатських виборах.

1) Не допущено до голосування п. Константини Малицької; у списі виборців фіґурувала вона як К. *Малицька*, а „довуд особ.“ мала на Константина *Маліцка*.

2) Не допущено до голосування понад сорок (40) осіб, переважно українців, з того приводу, що буцімто хтось за них уже голосував. Спис тих осіб маємо.

3) Предсідник комісії Налепа допустив до голосування постерункового назвищем Свіца, хоча він не фіґурував ані у списах виборців, ані не предложив посвідки своєї комісії, що він має право голосувати при комісії ч. 100.

4) У висліді голосування зайшли незгідности, бо на основі одної листи мало голосувати 552, а на основі другої 672; а тимчасом коперт з урни винято 640. Богато з осіб як під 2) не допущено до голосування, хоча декотрі з них були в однім списі підчеркнені, що віддали голос, а в другім не були. Це виказувалоб, що підчеркувано „на запас“.

5) В кільканадесяти копертах були вже заздалегідь, перед врученням їх виборцям вложені маленькі сині карточки (як виказує долучений взір) з виписаним олівцем ч. 1. При скрутинії карточки ті випадали з коперт і оскільки показалася при них біла картка з ч. 1, то такі голоси комісія признавала важними, а оскільки з іншим числом, то уневажнювала. Таким способом уневажнено 33 голоси, в тім 9 одинацяток, 11 — 14-ток, 6 — 7-мок, 6 — 4-рок і 1 — 27. Зауважується, що коперт із самими тільки синими карточками не було ані одної.

6) Понадто уневажнено 26 голосів з листи ч. 14 з того приводу, що на картках ч. 14 між цифрами були машиновим способом ставлені незамітно числа 24.

7) На повищі факти зложили свої окремі заяви мужі довіря лист: чч. 4, 11 та один член комісії п. Конарскі. Муж довіря ч. 7 заявив, що солідаризується з внесеними, як вище, заявами, однак того до протоколу предсідник не хотів вписати. Муж довіря листи ч. 14 не вносив заяви, бо — як казав — „то безцельове“.

Львів, дня 24 листопада 1930.

Д-р В. М

НАШИЙ ФЕЙЛЕТОН.

БЕЗПЕШНО.

— Куме Сафате, ану но здіймійть ще зі стіни Шевченка, тай намістіть десь у себе. Ото з Гаврила забудько! Книжки тай Франка забрав, а Шевченка лишив. А я два рази наказував єго, аби все чисто випрятав.

— Ба, а лавки то віби мають іти на пропаще?

— Добре кажете, треба буде і лавки понамінцувати межи люди, тай будуть безпешні. Закличу хлопців, тай поносять на алярм.

Сафат виліз по драбині на стінку вище сцени, зняв великий портрет Шевченка і війшов з ним обережно на долину.

— Ідіть но тепер куме з Шевченком до дому, а я скочу в село за хлопцями. А уважайте, абисте часом не упали з кладки у потік тай не ушкодили Шевченка.

*

— Ану, хлопці, до роботи! Лавки на плечі тай гайда з читальні. А ти, Василю, що несеш лавку, як деревище? Рухайся скорше, бо двері замикаю. Бери ще Петре драбину, аби не дерлися по стінах! Відай ми нічо не забули... Ну, тепер вже готово! Безпешно.

Д-р Роман Стефанович.

Заліщики, дня 20. XI. 1930.

ЩО ДІЄТЬСЯ В НАШОМУ КРАЮ.

СНЯТИНЩИНА.

В снятинському повіті не було ніяких актів саботажу. Якийсь час говорено, що одинокий огонь, який був тут у Підвисокім і який знищив крім двірських, жидівських будинків ще й увесь добуток наших 40 господарів, це вчинок українських саботажистів. Та по двох неділях шукання за справниками цього підпалу признала й сама поліція, що огонь повстав із нещасливого випадку, здається, з іскри з полишеного в обідову пору огню в машині-молотільні.

Всеж таки експедиції відвідали і наш повіт. Дня 3-ого листопада приїхала до *Заболотова* понад сотка людей в поліціянтських одягах і того-ж дня спацифікували у відомий спосіб склад Повітового Союзу Кооператив і визначних людей у Заболотові, як також читальні, кооперативи і визначних громадян в *Тулукові й Олешкові* з присілками. У вівторок 4. ц. м. переводили пацифікацію в громадах *Ілинці, Трійця, Тростянець та Рудники*. 5-го листопада у *Видинові* та *Карлові*. В Карлові палили нібито заказану літературу під самим будинком „Народнього Дому". Люди аж тремтіли із страху, що піде з огнем їх кільканадцятилітній дорібок; 6-го листопада були численні ревізії в *Будилові* та *Устю н. Прутом*, а 7-го в *Стецевій, Підвисокій, Красноставцях та Белелуї*. Всюди жертвою пацифікації падали: читальні, кооперативи, діяльні громадяни-українці та 5ох священиків: о. Дрогомирецький і Сиротюк в Ілинцях, о. Білинський в Карлові, о. Пік в Будилові й о. Лушпинський в Степеві.

При ревізіях всюди безцільна, незрозуміла руїна людського майна. Найбільше школи є в Ілинцях, Видинові, Карлові та Стецеві, де поліцаї збили вікна та його весільних гостей у його власній хаті, як казали поліцаї за те, що у вікна в хаті не було портрету Пілсудського.

В Заболотові і в Стецеві дісталося через помилку і деяким латинникам, а навіть жидам. У *Снятині* коло залізничої стації дісталося польковій реставраторові Зьолі, що домагався заплати за пиво, а українцеві Білакові вилили поліцаї розчинене тісто в скриню з святочними одягами.

Кажуть, що між поліцаями були перебрані інтелігентні люди, правдоподібно академіки. При ревізіях бібліотек вони зраджували таке фахове знання літератури, що його звичайні поліцаї не можуть мати. Ті інтелігенти поліцаї найбільше гуляли, а зі своїх пацифікаційних походів вертали одягнені в січові ленти, вишивані сорочки, мазепинки та козацькі жупани, що їх позабирали в аматорських кружках.

При ревізіях не знайдено нічого незаконного. Арештовано у *Видинові сель-роба* Максимюка і ще одного селянина. В *Стецеві* арештовано селянина Вериму та студентів: Мирона Лушпинського студ. уні., Печенюка та Романа Лушпинського, гімн. учня. Стецівських арештованих випущено на другий день у Снятині на волю.

Дня 8-го листопада мали пацифікувати місто Снятин, та чомусь ненадійно віїхали в напрямі села *Залуче* і залізничої стації.

СКАЛАТЩИНА.

З 10. на 11. листопада ц. р. невідомий осібник засмарував памяткову таблицю маршала Пілсудського, вмуровану в обеліск, виставлений на площі села *Дорофіївки, повіт Скалат*. Негайно потім, 12. листопада, приїхав до села поліційний аспірант Юзеф Найман з пиводовником Канюгою і постерунковим Лещинським і розпочали своє урядування. Скликали до домівки „Кулка рольнічого" около 30 осіб української народности, переважно активних членів місцевої читальні „Просвіти" й опісля забрали їх на станицю К. О. П-у, де списували з ними протоколи й поодиноко передавали їх в руки жовнірів, котрі били тих людей в сусідній кімнаті буками. Побито Тимка Кривого, Маріяна Кривого, Антоха Жуковського, Павла Жуковського, Марію Маліщевську після чого їх випущено. З побитих 12 осіб піддалося судово-лікарським оглядинам.

ЗАЛІЩИЧЧИНА.

У Печерні (коло Заліщик), де на 278 голосуючих упало при цих соймових виборах на 11-ку 250 голосів, появився дня 22. листопада рано більший відділ жовнірів корпусу охорони погранича.

Ревізії й арештування.

АРЕШТУВАННЯ ПЯТЬОХ УКРАЇНСЬКИХ АДВОКАТІВ У ТЕРНОПОЛІ.

В суботу 22. ц. м. перевели агенти політичної слідчої поліції в Тернополі в асисті постерункових строгу ревізію в канцелярії адвокатів **д-ра Олекси Олійника** і **д-ра Володимира Лисого** та в приватному помешканні адв. д-ра Олекси Олійника, шукаючи за матеріялами до пацифікації і до останніх виборів. У д-ра Олійника забрано при ревізії урядові вислїди голосування в поодиноких обводових комісіях виборчих тернопільської соймової округи ч. 54 з 16. ц. м., які він як заступник повновласника нашої виборчої листи ч. 11 понотував при скрутинії окр. виборчої комісії, почім д-ра Олійника і д-ра Лисого арештовано. В неділю 23. ц. м. передпол. агенти пол. слідч. поліції перевели в асисті численної мундурованої поліції строгі ревізії у адвокатів **д-ра Івана Якимчука** (повновласника листи ч. 11), бувш. посла адвоката **д-ра Дмитра Ладики** й адв. **д-ра Луки Онуферка**, шукаючи за тими самими матеріялами, що у д-ра Олійника. По переведеній ревізії, при котрій не найдено нічого підозрілого, арештовано всіх згаданих трьох адвокатів так, що тепер у поліційних арештах в Тернополі сидить пятьох українських тернопільських адвокатів. Треба згадати, що д-р Якимчук, як повновласник листи ч. 11 і д-р Олійник, як його заступник, одержали в суботу рано запрошення від предсідника окр. виб. комісії ч. 54 в Тернополі, щоби в ночі з 24. на 25. ц. м. в год. 2. явилися в окружній виборчій комісії ч. 54 при скрутинії вислідів сенатських виборів з тернопільського воєвідства. Очевидно з приводу арештування як д-ра Якимчука так і д-ра Олійника, те все відпало і нашого представника при скрутинії не було.

ЛЬВІВ.

Дня 23. ц. м. арештовано у Львові Михайла **Харина** за те, що він розкидав виборчі числа 11. Коли брат арештованого **Юліян** вмішався в цю справу, арештовано і його та скованих обидвох відставлено до арештів.

ЛЬВІВЩИНА.

В **Рудні** 5. Львова арештував у неділю 23. ц. м. постер. Недопитальський з Зимної Води в часі виборів Михайла Козака й Петра Панкевича. Провина обох їх лежала в тому, що вони взяли фіру і звозили виборців українців до голосування. Арештованих замкнено на цілу неділю на постеруну в дощаній мокрій буді; куди відвезено їх опісля — невідомо.

КУЛИКІВ.

Дня 23. ц. м. арештовано в **Куликові** шевця **Миколу Поторейка**, якого звільнено в ночі. Коли Поторейко вертав до дому, на нього напали невідомі особи і важко побили, а коли він став утікати, стріляли за ним з револьверів. Арештовано також Дмитра Джуру, якого теж в ночі по виборах випущено на волю.

РАВА РУСЬКА.

Дня 22. листопада ц. р. арештувала держ. поліція о. Гната Заяця, пароха в **Любичі Князях**, пов. Рава Руська. Після передержання його протягом 24 год. на постерунку поліції в Любичі і списання протоколу випущено арештованого на волю. Причина: „недозволена виборча агітація".

РАДЕХІВЩИНА.

Дня 15. XI. ц. р. перевела радехівська поліція ревізію в о. Олександра Лазечка, сотрудника в **Половім**, яка тревала 3. год. Вислід ревізії був такий, що взяли календар „Червоної Калини". Того самого дня переведено основну ревізію у Максима Маркова, в якого забрали стару мапу України (з книжки Назарука „Ярослав Осмомисл" — за ту мапу сидить Василь Козак з Холоєва в радехівській вязниці), у Семена Дмитрука й Івана Дячека. Нічого не найшли.

Того самого дня перевела місцева поліція ревізії в **Холоєві** у Дмитра Адамчука, Степчишина і Вас. Козака. В останнього забрали мапу України. Його арештовано і відвезено до радехівської вязниці, де він сидить до-нині.

По переведенні ревізії в кількох громадян села **Хмільна** арештовано о. Ярослава Хавалку, Петра Вітюка, Дмитра Січевського, Вол. Січевського, Гриця Парійчука, Івана Парійчука, Івана Крашевського й ін.

В **Середпільцях** арештовано перед самими виборами Теодора Брилевського і Василя Демчука.

КОПИЧИНЦІ.

В неділю 16. XI. ц. р. підчас виборів арештовано у нас 5 українців, а саме: 1) Ілька Клима, літ около 45, 2) Івана Цідького, літ приблизно 50, 3) Ярослава Шпікулу, літ 20, 4) Петра Дутку, літ 17 і 5) Романа Сікуру, літ 17. Останні три носили при собі одинацятки. В понеділок 17. XI. всіх покованих і счеплених разом відставлено залізницею до тюрми в Чорткові.

ЗАЛІЩИЧЧИНА.

В **Колодрібці** (повіт Заліщики), де на листу ч. 11 упало при соймових виборах 747 голосів, арештовано дня 21. листопада ц. р. рано трьох наших свідомих громадян: Петра Динського, Федора Соколівського і Петра Дивдика та відставлено їх до касарні корпусу охорони погранича в Синкові. Там вони перебули в студеній умивальні тої касарні до 11. год. в ночі, звідки відставлено їх до касарні тогож корпусу в Городку і замкнено у дровітні тої касарні. Звідти дня 22. листопада рано відставлено їх на постерунок поліції в Касперівцях, звідки привіз їх до Заліщик і вїдав на постерунок поліції громадський поліціянт з Касперовець Максим Андрійчук (очевидно тому, що державні поліціянти постеруну в Касперівцях були заняті іншою службою). В Заліщиках поміщено арештованих у громадськім арешті, тім самім, в якім саме перед тижнем а навечеря соймових виборів замкнено наших кільканацять найсвідоміших селян з Угриновець, Винятинець, Блищанки, Голіграді і Новосілки Костюкової, про що була вже згадка в однім з останніх чисел „Діла".

З КРАКОВА ДО КРИВОГО.

У Кракові арештовано на днях студ. Осипа Ставничого і перевезено до **села Кривого, пов. Бережани**, де перебуває ще кілька вязнів, селян і студентів. З Кракова до Кривого перевезено також арештованого студ. Володимира Рижевського. Всі ті вязні замкнені в льокалі місцевої чит. „Просвіти".

ВИПУЩЕНІ НА ВОЛЮ.

В останніх часах вийшли на волю з тернопільської слідчої тюрми деякі наші видніші громадяни, що просиділи там довший час. На волі находяться вже такі арештанти: о. Петро Івахів, парох зі Заруддя, пов. Тернопіль, Мартин Ковсьовський, управитель школи в Івачеві Горішнім, пов. Тернопіль, Йосиф Пашук, господар зі Скорик, пов. Збараж, д-р Іван Любачевський, адвокат з Грималова, кілька селян, Данило Зарицький, студ. прав з Познаня і його брат Роман Зарицький, студ. техніки в Данцігу — оба з Козлова, пов. Тернопіль, братаничі д-ра Івана Новіни-Зарицького зі Львова і три паннички арештовані за організацію Пласту.

В тернопільській слідчій тюрмі знаходиться ще досі понад пів сотні українських політичних арештантів, між ними начальник тернопільського Сокола Остап Сіяк (від 21. вересня ц. р.) і бувший сенатор Микола Кузьмин (від 5. жовтня ц. р.). Решта студенти вищих шкіл і кількох гімназийних учнів, що сидять за Пласт та селяни, головно селянська молодь.

Громадяни!

Просимо подавати нам негайно короткі звідомлення з місць з переведених виборів, а зокрема точні дані про всякі виборчі зловживання. Сповніть свій обовязок!

Нова змова на Україні.

А. Т. Е. Берлін. З Москви повідомляють, що на Україні викрито нову протибільшовицьку змову і арештовано в Харкові кількох українців. Члени тайної організації мали намір опанувати військові відділи, оголосити Україну незалежною республикою, створити новий уряд, який провадив би супроти селян більш компромісову політику. Арештовано 91 осіб, між ними визначних членів компартії української на волости.

Висліди голосування до сенату.

ББ одержав з окружних лист 62 мандати, до того доходить 14 мандатів із державної листи разом **76**, Стронніцтво Народове (4-ка) 10 + 2 = 12 манд., Центролів 12 + 2 = 14 манд., ХД матиме 2 сенаторів із Гор. Шлеська, **українці 4 сенатори і німці** (12-ка) 3 сен. **Жиди та білоруси не матимуть ніодного сенатора.**

ЛЬВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

В окрузі ч. 51 (львівське воєвідство) управнених до голосування 1,058.226, голосувало 754.683, важних голосів віддано 752.444, уневажнено 2.239.

Листа ч. 1 одержала 455.667, 4-ка 30.718, 7-ка 62.443, **11-ка 140.253**, 14-ка 55.386, 25-ка 4.635, 27ка 3.342.

1-ка сім мандатів, **11-ка два мандати, Юліян Павликовський, інжинір (УНДО) і Олена Кисілевська (бувш. сенаторка) УНДО.**

ТЕРНОПІЛЬСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

В окрузі ч. 54. управнених до голосування 574.346, відданих голосів 410.110, важних голосів 408.321, неважних 1.789. 1-ка 264.960, 7-ка 5.550, **11-ка 127.059**, 14-ка 6.804, 20-ка 3.948, 1-ка 4 мандати, **11-ка 1 мандат (д-р Ант. Горбачевський (адвокат, б. сенатор) УНДО).**

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

1-ка 277.238, **11-ка 147.197.** Решта голосів розстріляних. 1-ка 3 мандати, **11-ка 1 мандат. (Михайло Галущинський, гімн. учитель б. сенатор) УНДО.)** (У порівнанні з попереднім станом 1-ка здобула 1 мандат, українці втратили 1).

ВОЛИНСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Управнених 553.674, віддало гол. 316.928, 1-ка 285.573, 4-ка 691, 7-ка 4.159, **11-ка 21.633**, 17-ка 8.678, 18-ка 367, 22-ка 827. Всі пять мандатів 1-ка.

ПОЛІСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Голосувало 239.607. 1-ка 235.305. Решта лист дрібні скількости голосів. Всі три мандати дістала 1-ка.

ПОДРІБНІ ВИСЛІДИ.

Зашків: 11 — 333, 1 — 111, 7 — 11, 4 — 11. Мужа довіря 11-ки комісія не допустила, мотивуючи своє рішення тим, що повновласть підписав заст. повновласника, а не сам повновласник. Це рішення запротоколовано.

Завадів: 11 — 55, 1 — 78, 7 — 1, 4 — 1.

Збоїска: 11— 85, 1 — 225, 7 — 3, 24 — 1. Вибори відбувалися під сильним натиском пяних „стражаків". Не арештовано нікого.

†

ОСИП ЯНІВ,

вислужений гімн. професор

уроджений 11. січня 1868 р. вмер після довгої та важкої недуги в дні 23. листопада 1930 р

Похорони відбудуться в вівторок дня 25. листопада 1930 р. в год. ? попол. з дому жалоби Ринок 7. на Личаківський цвинтар. На цей сумний обряд запрошують Рідних і знайомих

Жінка й діти

ОСТАННІ ВІСТИ

ПІЛСУДСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ ДЕРЖАВИ?

Цього тижня будуть у Замку та Бельведері наради в справі президій сойму й сенату й у справі евент. конструкції уряду. Після полагодження перс. справ збереться сойм. Займеться виключно бюджетом. Справа конституції прийде справі евент. реконструкції уряду. Після полагодження бюджету вирине вибір нового президента держави. Каденція през. Мосціцького минає 1933 р. З проурядових кол зачувати, що після ревізії конституції, коли вже вибір президента буде актуальний, виберуть марш. Пілсудського.

ПРИДІЛ СОЙМ. МАНДАТІВ ІЗ ДЕРЖ. ЛИСТИ.

Дня 24. листопада гол. виборча комісія приділила соймові мандати з державної листи, відповідно до виборчого ключа. Представник ХД заявив, що з огляду на виб. неточности приділ мандатів мусить уважати тимчасовим.

ТРИ Б. ПОСЛИ НА ВОЛІ.

Б. пос. Курилович зложив кавцію 10.000 **зол. за Прагера, 5.000 зол. за Мастека й обох випустили на волю.** За Керніка зложили кавції 10.000 зол. і він також вийшов на волю.

ЗАМАХ НА ІРЛЯНДСЬКОГО МІНІСТРА.

Вечором 23. листопада в Дебліні невідомі люди стріляли в ірляндського міністра здоровля, коли висів із авта та входив до парляменту. Прибічна міністрова сторожа відстрілювалася. Напасники втекли. Є ранений один поліцай, міністр вийшов ціло.

БУРЕВІЙ У ПЕРЕМИШЛЯНЩИНІ.

Дня 24. листопада над Перемишлянщиною перейшов буревій. Головно потерпіло с. Полтва, де вихор позривав кривлі і кинув їх далеко. Вихор зірвав теж кривлю з української кооперативи, де скоронилися були прохожі. Кривлю несло понад понад хатами цілого села та кинуло на пасовищі. В кооперативі було кількох ранених. Чотирьох людей відвезли у шпиталь.

БУРЕВІЙ В АВСТРІЇ, НІМЕЧЧИНІ Й АНГЛІЇ.

У неділю лютував над Віднем буревій зі силою 130 км. на годину. Багато домів ушкоджених, дерева повиривані. Одна людина вбита, дві смертельно ранені, кількадесять легко. Вогнева сторожа інтервеніювала 680 разів, рятункова стація 52 рази. На лет. майдані в Асперн вихор зірвав кривлю з гангару, відломки кривлі ушкодили літаки, що були в гангарі. З одної церкви зірвало кривлю. В Пратері повиривало столітні дерева. Бараки в передмістях значно ушкоджені. В одній дільниці трам. рух перерваний був 2 год., бо буревій кинув богато дерев на шини. Рух на льок. залізниці Франца Йосифа перерваний, бо шлях закиданий. Поїзд ч. 78 із Вінер Найштад до Відня пустили іншим шляхом, тому, що той шлях закиданий деревами. Тому той поїзд зударився із ос. поїздом 714. **Два залізничники були тяжко ранені, 6 подорожніх легко.**

У Німеччині лютував буревій в суботу й неділю. В Гамбурзі затонув корабель із 31 людьми зі залоги. Корабель кинуло на піскову мілину, потім розшарпало його схвильоване море. Ріки вилили. В Гамбурзі портове передмістя залите. В Берегсдорфі трісла гребля на 20 м. Вода в Райні підноситься, плавбу на ньому вдержали. Зал. шлях між Кельном і Боном зірвано, в Карльсруге завалилася церк. вежа, зорвала кривлю. В Берліні буревій заподіяв великі шкоди на озерах. Найбільше потерпів Ваннзее на озері Ванзе.

В Англії лютував у суботу буревій з дощем. Потерпіло богато кораблів. Вихор повиривав дерева з корінням, позривав кривлі. В Бермінгемі буревій мав силу 78 миль на мінуту.

ПОС. БАЦЬМАГА ЗАСУДЖЕНИЙ НА 3 РОКИ.

Б. пос. Бацьмагу засудили на 3 роки тюрми і відібрали права. Йому закидали, що як був війтом злефравдував 11.00 зол.

ЛІТВІНОВ ВИХАВ ІЗ ЖЕНЕВИ.

Із Женеви виїхав несподівано делеґат СРСР на конференцію розброєнь народній комісар закордонних справ Літвінов.

ВОРОШИЛОВ ДИКТАТОРОМ СРСР?

Варшавська радіостація зловила нібито, вістку з Москви, з якої виходило би, що тимч. диктатором СРСР є тепер головний командант армії Ворошилов. Він обіцює населенню привернення прав, з армії привілеї.

ІНТЕРВЮ ЗІ СТАЛІНОМ.

„Юнайтед Прес" подає розмову свого кореспондента зі Сталіном. Про своє „вбивство" Сталін сказав, що йому прикро, що відбирає хліб риським кореспондентам, які повідомляють із Риги про відносини в СРСР. Підчас розмови ввійшов у кімнату Ворошилов і теж заперечив закорд. чутки про заворушення в СРСР і арештування команданта армії ґен. Бліхера. Сталін сказав, що джерело тих чуток є в Ризі та Берліні, щоби відвернути увагу від змов і інтриг проти СРСР. Ті групи хочуть викликати в світі враження, що СРР інспірував процес проти революціонерів, аби замаскувати голод, неспокої і т. д. Далі Сталін заперечив, начеб він був диктатором. Хто його так називає, не розуміє устрою СРСР і компартії.

ПОВІНЬ У ФРАНЦІЇ.

У півн.-сх. Франції вилили ріки. Скальда й Дендер залили парт. доми. Сотки людей і війська направляли тами. мішками піску. В Мозі вода піднеслася на 4 і пів м. Ріка Орж залила Вірі та Шатільон. Почасти залиті Живісі та Віль Не.

НОВИНКИ

— **ПРИГАДКА: Загальні Збори Музичного Т-ва ім. М. Лисенка** у Львові відбудуться в середу (26. листопада ц. р.) в год. 6. вечором в малій салі Т-ва (вул. Шашкевича ч. 5/III.).

— **Конфіската „Діла".** Вчорашне (262) число „Діла" підпало конфіскаті за дві замітки: в першій замітці викреслено навіть заголовок, в другій сконфіскованій замітці заголовок („Як ред. „Слова Польского" інформував лотиського журналіста") полишено. Це вже 29-а з черги конфіската нашого органу в цьому році.

— **Інавґурація в українськім університеті в Празі.** Дня 28. XI. 1930. у салі ґеольоґічного інституту в Празі відбудеться святочна інавґурація укр. університету, на якій ректор, проф. Андрій Яковлів виголосить виклад п. з. „Українське звичаєве процесуальне право".

— **Труп жінки на шляху.** Недалеко стації Персенківки за Львовом невідома 25-літня жінка кинулась під поспішний поїзд. Колеса відрубали її голову так, що самовбивниця померла в одну мить. При нещасній жінці не найдено жадного документу і досі не знати, хто вона.

— **Самовбивство дитини.** В Познані скоївся в день виборів такий випадок: Жінка урядовця Щуґлевська набила свого 5-літного сина Казя за те, що він зїв слоїк конфітурів і занедужав на животик. Набивши сина, мати пішла до виборів голосувати, а Казьо плакав, плакав і на злість матусі скочив з вікна другого поверху на вулицю і згинув.

— **Лікар злодієм.** Лікар, д-р Станислав Кравчинський родом із Кракова, мешкав у Познані в домі старенької пані й обкрадав її. Старенька пані заскаржила лікаря до суду і його засуджено за крадіж грошей та біжутерії на рік вязниці.

— **Зі страху вбила чоловіка.** Іван Кожуховський, робітник в Лодзі був пяничкою і в пяному стані часто бив жінку та грозив, що убє її. На днях Кожуховський вернув у ночі пяний до дому і почав жінку душити. Настрашена жінка, вхопила сокиру і обороняючи себе, гримнула чоловіка по голові так крепко, що пяничка упав трупом на землю.

— **Американські банки банкротують.** Нюйорська преса пише, що на днях 8 банків припинило виплати, так що за останній тиждень в Зединених Державах збанкротувало 84 банки. Причиною того явища є загальна економічна криза.

— **Північний бігун манить.** Хоч північний бігун пожер уже стільки жертв, це не відстрашує дослідників до нових спроб пізнати його тайни: на днях з Англії вибрався в подорож до бігуна дослідник Дагляс Мавсон. Він виїхав з товаришами кораблем, а яким способом думає добитись до корабля, невідомо.

— **Затонув гидроплян.** Італійський гидроплян що курсував між Барсельоною і Генуєю затонув по дорозі, а з ним кілька пасажирів. На ратунок вислано кілька кораблів, але було запізно.

— **Президент вигнанець.** Бувший президент Бразилії Вашингтон Люіц засуджений на 10 літ вигнання, поплив кораблем „Алькантара" в дорогу до Лісбони, де думає замешкати.

— **Жінка летунка.** Англійська летунка, 22-літня п-на Брайк перелетіла на одноособовім літаку з Англії до Японії, де в місті Осака населення привітало її з ентузіязмом.

— **Кнут Гамсун хорий.** З Норвегії подають що великий письменник світової слави Кнут Гамсун поважно занедужав і лежить в лічниці Лікарі побоюються, що недуга може скінчитись катастрофою.

— **Жорстокі злодії.** В селі Унтермой в Тиролі невідомі злодії напали на селянина Антона Шацера, ограбили його, а потім замкнули в коморі і підпалили хату, щоби селянин згорів та не виявив поліції учасників нападу. Сталось так, як злодії бажали. Після погашення пожежі найдено тільки вугілля із тіла Антона Шацера, а злодіїв не найдено досі.

— **Ураган зруйнував місто.** Над містом Бетані в Зединених Державах Північної Америки пролетів ураган, який зруйнував майже всі будинки. Під руїнами міста згинуло 10 осіб, а 25 осіб було поважно ранених.

— **Неврастенія, чи любов?** До дирекції поліції в Липську зголосилась сама танцюристка Кох і зізнала, що по дорозі до міста застрілила в автомобілі 45-літнього любовника, купця Тренгарда і просила, щоби її за те арештували. При переслуханні призналась, що вона і Тренгард порішили обидвоє згинути так, що вона мала застрілити його, а потім себе. Застріливши купця, артистка не мала відваги вбити себе і тому зголосилась на поліції. Причиною плянованого самовбивства обидвоїх була грошева скрута.

З театру.

[illegible]ІКИЙ ТЕАТР: „АЇДА" — опера *Вердія.*

Теперішню виставу „Аїди" у Львові можна уважати ревеляцією, особливо з погляду декоративно-костюмового. Інсценізатор Улуханов, знаний вже з таких удатних постановок, як опери „Намісто Мадонни" і „Борис Годунов", доказав і цим разом, що має неабиякий талант і вміє створити поливуґіне, небуденне діло. Те саме можна сказати про маляра-декоратора Яроцького, який дав для всіх майже відслон „Аїди" зовсім нові, добре обдумані і прегарні декорації. Коли ще додати, що режісерував виставу Заневський, а диріґував (без партитури) Массіні, то не диво, що успіх вистави був величезний і публика була просто захоплена.

Також виконавці сольових партій заслужили на велику похвалу. В першу чергу слід назвати знамениту трійцю: Валевську (Аїда), Чарнецького (Радамес) і Залеського (Амонастро), які створили неперевершені креації. В партії

Амнеріс чули ми п. Гофманову, яка має гарний голос (в долішніх позиціях дещо за слабий). В менших партіях виступали з успіхом: Ужейко (досконалий Рамфіс), п-а Нохович (жрекиня), Романовський (король) і Ґрущинський (післанець).

Для повноти треба ще згадати про хореографічні сцени, особливо про танець „Золоті статуї", обдуманий і переведений дуже помислово. Словом: рівень вистави з кожного погляду високий. *І. Н.*

З кіна.

КІНО „ЛЕВ": *„КОЛИ КОХАННЯ ПРОБУДЖУЄТЬСЯ"*, тонфільма.

Машиновий фабрикат т. зв. 100-відсоткової американської „голосної" фільми. 80 відсотків ліє на діяльоґи, зовсім зайві, бо і так вони не потребують пояснювати акції, яку знаємо напамять від першої сцени. Бідну, а чесну дівчину, на яку гострить собі зуби еспанський ґенерал-Дон-Жуан, кохає бідний, а чесний моряк і він спасе її в останній хвилині, згідно з усіма правилами сентиментального водевілю.

У банальних розмовах, ведених здебільша морецьким і вуличним жарґоном кілька спроб дотепу в устах одної комічної постаті. Бебе Даніельс, хоча й не професійна співачка, має приємний голос. Уся фільма пронизана одною арією, що вертається як рефрен. Із нею одною виходять із кіна ті музикальні слухачі, що вміють її підсвистувати. *м. р.*

Дописи.

КУЛИКІВ. **Збещещення могили. — Бють шиби.— З виступів „Стшельца"**. В ночі з 1. на 2. листопада ц. р. злочинна рука зломала хрест на цвинтарі на могилі українських поляглих, а памятковий напис розтовкла. Саму-ж могилу та сама рука розкопала до пів метра глибини. — В суботу 15. ц. м. вечором в год. 7. кинув хтось на помешкання о. кат. Круцька 16 камінів. Але, на щастя, не вцілив у вікно. Повідомлено про це громадський уряд, після чого поставлено коло помешкання варту (двох старих людей). В год. 10.30 веч. прийшло трьох людців до варти, освітили її лямпками і вибили в двох кімнатах шиби. Опісля спокійно пішли дальше бити шиби, бо тої самої ночі розторощили всі шиби в українців: Олекси Даниляка, Мих. Татуха і Сильв. Захарка. — В часі виборів куликівські „стшельци" по двох (озброєні в револьвери) розбіглись по дооколичних селах і у виборчих льокалях явно при столі впихали „одинки" голосуючим. Так було в Дорошеві, Новім Селі, Кошилеві, Гребенцях, Сулимові і Віднові. В ночі по виборах кількох „стшельцуф" напало на студента Ст. Лозинського і палицями побили його. Опісля явилася поліція зі „стшельцами" в чит. „Просвіти", що міститься в домі Павла Погорільця і перевела ревізії в його домі і в читальні. А на поліцію спроваджено 13-ох українських хлопців (з читальні) і там їх придержано до раня. Читальню поліція опечатала аж „до заждзеня пана старости". А за причину подано те, що 11-ка мала в Куликові 408 голосів, а „одинка всього 481".

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24. листопада ц р. масло пріма експортове солене 5·10 зол масло пріма бльокове несолене 5·10 зол., літра молока 0·34 —·— сотиків, літра сметани 1·70 зол., копа яєць 12·50—12·70 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):

Вівторок, 25. листопада год 7·30 веч. „Доротея Ангерман".

Малий Міський Театр:

Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Перфуми моєї жінки" (фарса Ленца (премієра).

Театр Новин (в салі кіна „Кольосей"):

Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Тітка Каролина".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Голос серця".

ҐРАЖИНА: Звукова фільма: „Вальс кохання".

ЛЕВ: Звукова фільма: „Коли кохання пробуджується.

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „На Сибір".

ОАЗА: Трійливі уста.

ПАН: Моральність пані Дульської.

ПАЛЯС: Звукова фільма: „Небезпечний роман" (Беті Аман)

ПАСАЖ: Золото пустині і звуковий додаток.

ПРОМІНЬ: Гробовець кохання.

ФАТАМОРҐАНА: Остання сотня.

ХИМЕРА: Королева джезбенду.

СТИЛЕВЕ: Весняна любов і Перемога Томи Мікса.

УТІХА: Асфальт.

Програма радіо.

Середа 19. XI. 1930.

Варшава (1411,7) 16·15 Програма для дітей. **Гельсінгфорс** (221,4) 18·35 Радіоорхестра. **Льондон** (356,3) 13·00 Органова музика. **Берлін** (419) 16·30 Концерт. **Рим** (441,2) 12·45 Радіоквінтет. **Харків** (426) 16·00 Сучасна музика. **Прага** (486,2) 20·00 Дута орхестра. **Відень** (516,3) 15·20 Капеля Вольштафа. **Будапешт** (550,5) 19·30 Орхестра. **Ленінград** (1000) 17·30 Концерт. **Москва** (1481) 15.00 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові. 881

Самбір:

25. XI. „Гетьман Дорошенко".
26. XI. „Меді".
27. XI. „Гоїх".

В пятницю 28. XI. переїздить театр до Доброміля, де затримається на три вистави.

У своїм турне вступить Театр на кілька вистав до Перемишля і Львова.

Товариші, кандидати на Вищий Кооп. Курс, являться особисто в дні 28. XI. в год. 5-ій попол. в школі при вул. Корнятів ч. 1. Від числа присутніх залежить відкриття курсу з днем 1. XII. 1930 р. — **В. Пелехович.**

З Тов. „Учительська Громада". Взивається всіх членів протягом місяця відновити подвійний вклад до посм. фонду, який виплачено з приводу смерти бл. п. Олексія Яреми в Перемишлі і бл. п. Осипа Янова у Львові. — **Гол. Виділ.**

Непринятий гонорар Вп. Д-ром Михайлом Волошин зол. 100·— зложив Вп. Пан Михайло Стефанівський на допомогу Українським Політичним Вязням.

Релігійні конференції. З поручення Їх Ексцеленції Митрополита Кир Андрея відбуватимуться що неділі, почавши від 30. листопада ц. р., в семинарицькій церкві св. Духа у Львові при вул. Коперника 36. в год. 18. (6. вечором) **Релігійні Конференції** на тему: „Віра й невірство". Конференції ці призначені для інтелігенції й загалу академічної молоді. Виділ Академічного Т-ва „Обнова" взиває всіх своїх членів обовязково взяти участь у тих конференціях, а всіх інших із старшої і молодшої інтелігенції горячо запрошує.

Виказ датків для Товариства Прихильників Освіти у Львові, зложених з нагоди „Дня Студента" через Почтову Касу Ощадности. — По 3 зол зложили: Марія Корнієва — Подовжинен, Матвій Чолій — Каліш, Віктор Петриневич — Бучач, Юстин Потуляк — Черхава, Василь Солук — Станиславів, Дмитро Кузьмінський — Волоща, Василь Вірчак — Розділ, Сімкові Терентий і Францішка і Сідінська Ірена, Василь Дяків — Немирів, Д-р Олекса Волинець — Броди, Д-р Петро Зволинський — Болехів, Андрій Воробій — Вілька Поторицька, Олекса Кольоринський — Балігруд, Д-р Михайло Лепкалюк — Галич, Григорій Матвійчук — Шипівець, Володимир Грох — Войнилів, Маріян Грипак — Золочів, о. Володимир Соломко — Галич, Григорій Бобяк — Хшанів, о. Йосиф Маринович — Військо, о. Онуфрій Чубатий — Добриводи, Олекса Сагайдак — Нараїв, Василь Онуферко — Станиславів, Іван Шерстило — Сулимів, Зубрицький Петро — Пруxнік. По 4 зол. зложили: Микола Сторож — Мушина, Іван Кароль — Чортків, Волошкевич Олександер — Скальмежице Познаньске, Леонтія Пилипець — Яструбків, Стронер Евген — Журавиця, Юліян Татуньчак — Альвернія, Осип Горбатий — Олькуш. По 5 зол. зложили: Д-р Микола Пушкар — Ланьцут, Коваленко Антін — Львів, о. Іван Петик — Вяковичі, Архимандрит Полікарп — Жировиці, Теодор Волошин — Новий Санч, Йосиф і Евгенія Сімікевичі — Котлуєвичі, Інж. Іван Чернік — Львів, Дмитро Жук — Майдан Сенявський, Д-р Залужний — Золочів, Інж. Ярослав Віцковський — Львів, Никола Розуменко — Номосістав, Проф. П. Чайковський — Теребовля, Чит. „Просвіта" — Теребовля, Іван Вовк — Краків, о. Іван Бучко — Львів, Іван Дробітун — Каліш, о. Сильвестер Коритко — Радимичі, Михайло Геник-Березовський — Стрий, Д-р Степан Кушнір — Яворів, Нікаиор Потапчук — Глинськ Чеський, Марія Кишакевичева — Ряшів, Іван Сухинський в Бужку, Тома Водяний — Тернопіль, Катерина Галібеєва — Гута Нова, Петро Особа — Людвиківка, Ольга Стефанович — Підбуж, — Теофіль Карачевський — Рогатин, о. Лев Залужний — Заланів, Юдія Мицик — Гринковіче, Інж Михайло Госачук — Берестъ н/Б., Іван Тесляровський — Потік, о. Антін Добрянський — Луг, Лев Гаврилюк — Надвірна, Розалія Будзінська — Заліщики, Володимир Левицький — Сушно, Володимир Свистун — Міколув (Гор. Шл.), Кулинич Анна — Боринич, Д-р Богдан Савчак — Щирець, Д-р Степан Витвицький — Дрогобич, Д-р Ярослав Солтикевич — Глогів, Теофіль Скалений — Жидачів, Теофіль Гвозденький — Липиця Долішна, о. Іван Копик — Шитівці, о. Ізидор Бобикевич — Садкавів, Стефанія Підгайна-Козанівська — Кустин, Атаназій Несторенко — Влохи к/Варш., Зенон Попович — Жуків, Іван Савків — Росільна, Іван Пилипчук — Щавник, Стефанія Курилович — Підкамінь, К. Біруцький — Лобозів, Михайло Галань — Беля, Александра Домбчевська — Львів, Степан Онишкевич Купновичі. 6 золотих зложив Д-р М. Бісик — Пшеворск. 7 золотих Гал. Кутинська — Копин. 7·30 золотих Гринь Редуха — Девятичі. По 10 зол. зложили: Володимир Ярош — Тарнів, М. Глинський — Заліщики, Кадайська Емілія — Станиславів, Краєве Товариство „Сільський Господар" Львів, Д-р Омелян Царевич — Тарнів, Теодор Соневіцький, Розалія Будзінська — Заліщики, Осип Зятик — Скальмєжице, о. Іван Лебедович — Бірча, „Союз Українок" — Гвдиковичі, Кооп. „Праця" Серики Середі, Марія Ґонська — Колодзенко, Д-р Михайло Копюба — Львів, Осип Янович — Борщів, Антін Костишин — Львів, Аматорський Гурток Театр. — Серафинці. — По 11 зол. — Кооп. „Будучність" Смолин. — По 20 зол Роман Шкарпович — Львів, Осип Тюшка — Мізунь Старий, о. Іван Яворський — Могильниця, Аптика „Нова" М-ра Д. Р. Кульчицького в Самборі. — По 26, 40 зол. — Читальня „Просвіти" Волсвіна (складка Членів з нагоди празника). — По 40 зол — Читальня „Просвіти" Яблонів к. Коломиї (непринятий гонорар ц. Чукуром з Ковалівки за вишколення хору) 978

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГАРНІ вибирані гриби (найменче 5 кг.) по 12 зол. 1 кг., повила з чистих сливок на цукрі в 5 кг. діжках 14 зол., чиста овеча бриндзя в 5 кг. діжках 14 зол., пчільний мід з гір в 5 кг. бляшанках по 23 зол., волоські горіхи в 5 кг. мішочках 17 зол. — посилає франко за післяплатою фірма Мендель Штуммер Косів к. Коломиї. 866 7—10

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 437

ІВАН БАЧИНСЬКИЙ, ур. 12. IV. 1904 р. уневажнює згублене „Засвідчене Військове кат Е. видане військовою комісією в Бориславі. 922 3-3

ЯК ЩОСЬ попсується в твоїй золотій брошці — дбайливо направить це Мандль за 100 сотиків. — Вул. Коперника, напроти кіна. 772 7—?

ДЯК іспит. голос теноровий, нежонатий, музикальний, вправний диригент хору, крім дяків. займається стодирством, може приїхати тоже на провізорично навчити хор і диригента, шукає посади від грудня ц р. — Ласкаві зголошення Михайло Хомутник, Долина к. Стрия. 937 2—2

ПЛАТИМО високі ціни за золото, бриляити і перли Домбровскі-Розважевскі, Львів, (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2. — Оцінка безплатно. 888 2—?

ОКАЗІЯ! Продам двоповерхову реальність, вільне мешкання до 8 покоїв, самий центр догідні умовини — Зголошення: Адміністрація „Дохід 4.000 місячно". 943 1—3

УМЕБЛЬОВАНА кімната зол. 70 вулиця Слодова. — Інформації Каса Союзного Базару, Руська 20. 941 1—2

КАНД. АДВ. на невиповідженій посаді глядає зміни практики. — Зголошення до Адміністрації „Діла" для „Кандидата". 951 1—?

ВДОВА в силі віку пошукує посади управительки дому на виїзд, визнається на господарстві. — Поремська, Львів, Здрове ч. 6. 945

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, специяліст скірних, венеричних і сексуальних недуг (полова неміч) та **лікарської косметики**

ординує в скірних недугах
і т. д. від год. 8½—10, 14—16.
в косметиці від **10—11 і 16—18**
в неділі і свята від 10—11.

Гірське сонце. Вапофор. Дітермія. Кріотерапія. Сепаратові ждальні

ЛЬВІВ, вул. Сикстуська ч. 22, III. п. (біля Нар. Гостиниці).

Вінда до вжитку. **Телефон 38—90**

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентґеном.

Дентист ЯКІВ НАСС

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п. Телеф. 65—73.

Безболісно пльомбує, лічить і виймає зуби. Скріплює розхитані зуби, робить штучні зуби в каучуку, золоті, платині і білім золоті найновішими системами. Пацієнтів з провінції полагоджує в найкоротшому часі — П. 1. Урядникам і студентам знижені ціни. 912 2—5

Ослаблення
блідницю
лічить
Hemogen
оригінальний
тільки з фірмою
Klawe

470 9—12

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.